

קנב:

עין משפט
נר מצוה

ב א סמג עשין דרענן ב :

שואל פרק שלשה ועשרים שבת

מסורת הש"ס

[illegible]

תגיות: תב"ח

(ב) נח' אורח שמימיו, כבוד.
מלכות אי שימחה: (ג) רש"י
דיח' נחז' נחז' בעד' בדר' נחז'
(חא): יד' ליקום מל'
לנח' בדיחא' נחז' (זא): רש"י
דיח' עד שימחוס' ונח' מרנח'
גולל' רדופק' דמטח':
(ס) בא"ד' שנתנח' אהח'
לנח' נחז' נחז' לנח' נחז'
ולנח' על גולל' ינח' נחז'
מחוסית' מ' דמחוסית' דף
ד' ונח' נחז' מ' שחז' נחז'
נח: (ז) בא"ד' נחז' נחז' נחז'
שלח' חלל' נחז':

גליון הש"ס

במלך על גומן של חסידים
הוא אמר אין שלום אצל
אלהי כלי: שם כל מי
שם לו קצת בלם, עי
כיון דף י ש"ח חסידים דיה
שטרה:

רבינו חננאל

בשייה שם ידו עליו מלשון
נגשיה.

עד שיחתם ה'. כל מקום מפרש רש"י גדולל הוא כיסו ארזו של מת ודופק דף גמנון מלידו ונקרא דופק על שם שהמת דופק שם כמו חסידה גופה תיהו סימן אי לחדפקא אי לדטמא בפרק אלו מלאות (ב"מ דף כג.) שנקרא דופק לפי שהגשימה

כל יומא הוה דבר רב יהודה בי עשרה יומיבי בדוכתיה לאחר שבעה ימים איתחזי ליה בחילמיה דרב יהודה ואמר ליה⁶ נתנו דעתך שהנחת את דעתי א"ר אבהו⁷ כל שאומרים בפני המת יודע עד שיסתם הגולל פליגי בה רבי חיאיא ור"ש ברבי חד אמר עד שיסתם הגולל וחד אמר עד שיתעכל הבשר מאן דאמר עד שיתעכל הבשר דכתיב יאך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל מאן דאמר עד שיסתם הגולל דכתיב וישוב העפר על הארץ כשהיה וגו'⁸ ויהוה תשוב אל האלהים אשר נתנה נתנה לו כמו שנתנה לך במהרה אף אתה במהרה משל למלך ב"ו שחלק בגדי מלכות לעבדיו פקחין שבהן קיפלוס והניחוים בקופסא שבהן הלכו ועשו כהן מלאכה ליתמיים ביקש המלך את כליו פקחין שבהן החזירוים לו כשהן מנוהצין מפשין שבהן החזירוים לו כשהן מלוכלכין שמה המלך לקראת פקחין וכעס לקראת טפשין על פקחין אמר ינתנו כלי לאוצר והם ילכו לבתיהם לשלום ועל טפשין אמר כלי ינתנו לבובם והון יתחבשו בבית האסורים אף הקב"ה על גופן של צדיקים אומר יכאב ינוח על גופן משכבם ועל נשמתן הוא אומר ויהיה נפש אדוני צורה בצורר החיים⁹ על גופן של רשעים הוא אומר¹⁰ אין שלום אמר ה' לרשעים ועל נשמתן הוא אומר ואת נפש

הוא יסיון שנתנים על ארנו: ונפשו
 יס' לו לנפש דז חיות להבין: ושוכו
 אל הארץ כשהיה מיד הרוח תשוב
 קרא ימירא הוא לידרש הוי וזכר
 תחשיבניהם אליו כמה שנמנה לך נקיה
 כלי יתנו לאור. להנעינן
 חף וז תימנן חמת ככא הכיזד:
 לנענן. חף וז לניהנס לאורפה
 כבית אסורים. בחשך בלא
 חוררה ושליה: כך הקטור. רחמ הנהיגה
 ששטנן האבן לחובה לקלע עשייה כעין
 כבד: כדורד הכיסי וגו'. את ה' אליהך
 עשמו ככסאו: ומומח. כמו בזמנא
 שפרלנא לשל דף נא: בחזות כבית
 הכסור: ואלו ואלו. רשעים ויועבים:
 מאלף הממונה על הרוחות:
 והכו עשרא. אפילו לדיוקס דרקבים
 ויועבים אפריו: קפולא: חופרים:
 גמר כסו (ב) רבי אחא: שהיה נקב
 דלא ידענא ליה. ואיתי תש
 על חבור: עמלומיו מרקבים.
 ועליו נאמר ישוב אל העפר: ליקוס
 בל גוויס (ב). יבא אדוני לבית:
 כפפתיה. בהעלותי. יבא שיעלנו הקדוש
 בנכון הוא מקבדומיו אין לנו רשות
 לעלות: והא כסיו ואל עפר תשוב.
 ויהא ליכא למימר דרשעים לחזיהו
 דכל קללומיו של אלהי' כל דרוריהו
 שיון בן: אובא עומא. בעל אוב
 עצמותם שצמחם. טמא בלשון ארמי
 עצמות וכן פירש רב האי בפירושו
 של טרמות' בית שהוא מלא טמא
 מלא עצמות: כניידא. בן קורין
 למחשבות של אוב בלשון ארמי:
 אס

דופקת ואין נראה לר"ם מדמא
בברכות פירק מי שמחו דף קי: וי: וסו:
מדגלים פירק ע"ג ארונות לקראת מזלי
ארונות הטולו ואי ארון ב"ט גולל דופק
הי"ך היו מדגלין עליו והלא גולל דופק
דמטמאין חלה כדמא בחולין פסק
העיר והרצון דף קס: גולל דופק
דמטמא בנגע ודא חלה ואינו מטמא
בנשא ועוד דלמא בעירובין (דף קט:)
כל דבר שיש בו רוח חיים אין עושין
אותו לא גולל לקבר ולא דופן לקובה
ולא לחי למבוי ואי כפי' הקונט' ובי
דף לעשות כסיו ארון מנעלי חיים
ועוד פסק ביהמ' המקס (מילין ע"ס)
מריבין (וי) דופק דמטמא מדמכזיב על
פני הסדה ופס' הקונטרס הוא מונה
בדקדק דהיינו ארון ולא על פני
הסדה ועוד דופן במס' דופק פס' כ"ב
(מסד ד) דופק דופק טהור ואי
כפירוש הקונטרס ובי דרך להניח שני
קשרים מימין המה פירש ר"ם דגולל
היינו אבן גדולה שעל ארוננו של מה
שקורין מצבה גולל אחרת שם הקבוי'
לסמון ולשון גולל טפל כדמכזיב
(בראשית טו) וגללו את האבן וגללו
אבן ארזי משוב (שמי יו) דופק הם
שני אבני שומטין (א) אחת רואחו והאבן
לרגליו לזיון ופסחים שעשדין האבן
אזנה מוכנת לשום שם שומטין שם
במהא או שום דבר לסמון עד שזמלאו
שם ויהיו דמנן בעירובין (דף קט:)
דבר שיש בו רוח חיים אין עושין בו'
וגהיה' מדגלין היינו ע"ג ארונות

רַב נָסִים גָּאון

אלו ואלו נמסרין לדומם
הללו יש להן מצות והללו
אין להן מצות. מפני כן
ישראל יש להם תלם
(נמסרין) דף צדו גסיסין אי
יחנן אותם מלאך שהוא
מסונה על הרעות דומם
שמו, וכבר הזכרנו אות
במרכות.

אויב'ך יקלענה בתוך כף הקלע תניא ר' אליעזר אומר נשמתן של צדיקים גנוזות תחת כסא הכבוד שנאמר והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים ושל גדשעים¹ וזוממות והולכות² ומלאך אחד עומד בסוף העולם ומלאך אחר עומד בסוף העולם ומקלעין נשמתן זה לזה³ שנא' ואת נפש אביב' יקלענה בתוך כף הקלע⁴ א"ל רבה לר"נ של בינונים מאי א"ל⁵ איבא⁶ שכיבא א"ל אמרי לכו האי שכיבא הכי אמר שמואל אלו ואלו לדומה נמסרין הללו של להן מנוח הללו אין להן מנוח אמר (ליה) רב מרי עתידים צדיקים דהוו עפרא דכתיב וישוש העפר על הארץ כשהיה הגהו קפולאי דהוו קפלי בארעא דרב נחמן⁷ נחמ⁸ בהו רב אחאי בר יאשיה אתו ואמרו ליה לרב נחמן נחמ בן גברא אתא ואמר ליה מאן גיהו מר אמר ליה אנא אחאי בר יאשיה א"ל ילאו אמר רב מרי עתידו צדיקי דהוו עפרא א"ל ומני מרי דלא ידענא ליה א"ל והא קרא כתיב וישוש העפר על הארץ כשהיה אמר ליה דאקרייך קצלת לא אקרייך משלי דכתיב יורקב עצמות קנאה כל מי שיש לו קנאה כלבו עצמותיו מרקיבים כל שאין לו קנאה כלבו אין עצמותיו מרקיבים גששיה חזיה דרתי ביה ממשא אמר ליה ליום מר לגוויה דכתיא אמר ליה גלית אדעתך דאפילו נביאי לא קרית דכתיב וידעתם כי אני ה' בפתחי את קברותיכם א"ל והכתיב כי עפר אתה ואל עפר תשוב א"ל ההוא שעה אחת קודם תחיית המתים א"ל ההוא צדוקי לר' אבהו אמריתו נשמתן של צדיקים גנוזות תחת כסא הכבוד וכו'א טמאי היבא אסקיה לשמואל⁹ בבגדיא א"ל התם בתוך שנים עשר חדש הוה דתניא כלל י"ב חדש גופו קיים ונשמתו עולה ויורדת לאחר י"ב חדש הגוף בטל ונשמתו

כדתתן התם בניזיר¹⁰ וכוהן מוזהר ואם הכרימא¹¹ בהש"ס הוא פריך עלה ומשגשג לה כדאשכחין
 ונרמא אחי היקר מדלגין הלא מתתם כמה היו מטמאים והגולל ודופק לא היו חולצין ומה שהביא
 גילולא לעשות כסוי ארון כמעלי חמה דברים אשכחן דלא שכימי ומיירי חזי הש"ס לאהלא
 ומה ההקדש¹² (ע"ב דף ק"ז) בלעמי חולדה והוציאו והכניסו ואלא מאלו מהו הדביק שם
 על פי שזה לא יהיה לעולם ועוד מקשינן לפירוש ר"ת מדתני בהדיא בתוספתא דאהלות
 וזה ששאלו גולל לקבר המהיכל על גבי שמיין טמא ויטלה אחת מן המהיכל על גבי שמייה
 דרך שחלא שייך לפירוש¹³ ובערוך פירש בענין אחר בערך גלל ופירושו יתכן כפי בתוספתא¹⁴:
 ושהש"ס

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones